

Aan Urbanus VI

Van de smart van de ziel, wanneer zij God ziet beledigen, en hoe deze smart kan overgaan in zoetheid.

In de naam van Jezus Christus, de Gekruisigde, en van de zoete Maria.

Heiligste en dierbaarste Vader in Christus, de zoete Jezus.

Ik, Catharina, dienstmaagd en slavin van de dienaren van Jezus Christus, schrijf aan u in Zijn kostbaar Bloed, met de wens van u iedere bitterheid of smart, die uw ziel zou mogen bedroeven, te zien weggenomen. En wanneer van u iedere oorzaak van smart zal zijn weggenomen, zal slechts in u die zoete smart, die de ziel voedt en versterkt, achterblijven, omdat zij voortkomt uit het vuur van de goddelijke liefde. Dat is wanneer wij treuren en bedroefd zijn over onze eigen schulden en over de oneer, die aan God wordt aangedaan in het algemene lichaam van de christelijke godsdienst en in het mystieke lichaam van de heilige Kerk; en over de verdoemenis van de zielen van de ongelovigen, die zijn vrijgekocht met het Bloed van Christus, evenals wij (van welk Bloed u de sleutels hebt, Heiligste Vader) en deze zielen in de handen van de duivel te zien. Dit is de smart, die de ziel voedt met de eer van God en die haar weidt aan de tafel van het allerheiligste kruis om haar de spijs van de zielen te geven, en die haar versterkt omdat zij uit zichzelf de zwakheid van de eigenliefde heeft weggenomen, die een bitterheid geeft, die de ziel bedroeft en haar doet uitdrogen omdat zij haar berooft van de goddelijke liefde en omdat zij onverdragelijk is voor zichzelf. Maar wie in zich die zoete smart heeft, verdrijft het bittere, want hij zoekt zich niet om zichzelf maar om God en het schepsel zoekt hij om God en niet voor zijn eigen voordeel of genot en God zoekt hij om Zijn oneindige goedheid, waardoor Hij waardig is door ons bemind te worden en omdat het onze plicht is Hem te beminnen.

En hoe is de ziel gekomen tot deze zoete volmaaktheid? Door het licht: omdat aan het oog van het verstand de waarheid van Christus, de Gekruisigde als doel wordt voorgesteld, en de ziel door genegenheid en liefde Zijn leer proeft. Daarom bekleedde zij zich met deze leer en volgde haar door alleen de eer van God te zoeken en het heil van de zielen, zoals de Waarheid deed, die voor de eer van de Vader en voor ons heil naar de schandelijke dood van het allerheiligste kruis snelde, met zoveel ware nederigheid en geduld, dat geen kreet van Hem werd gehoord om te klagen, en door het vele dat Hij verduurd heeft, gaf Hij het leven terug aan de dode zoon van het menselijk geslacht. Het schijnt, heilige Vader, dat deze eeuwige Waarheid van u een beeld van Haarzelf wil maken en wel omdat u de plaatsvervanger bent van Christus op aarde en omdat Zij wil, dat Zij door bitterheid te dragen en door uit te houden Haar en uw H. Bruid wil hervormen, die lange tijd zo bleek is geweest. Niet, dat zij in zichzelf enig verlies kan lijden of beroofd worden van het vuur van de goddelijke liefde, maar in degenen, die weiden aan haar borst, die haar door hun gebreken bleek en ziek hebben doen schijnen en die haar het bloed uit het lichaam hebben gezogen door hun eigenliefde. Nu is de tijd gekomen dat door u, Zijn werktuig, doordat u veel smart en vervolging verdraagt, zij geheel zal worden vernieuwd. Uit deze smart en wederwaardigheden zal zij te voorschijn komen, rein als een kind, al het oude zal van haar afgesneden zijn en vernieuwd in de nieuwe mens.

Laten wij ons dus verheugen in die zoete bitterheid, waaruit zoveel troost en zoveel zaligheid volgt. Wees een boom van liefde (1), geënt op de boom van het leven, Christus, de zoete Jezus. Van deze boom wordt geboren de bloem van de deugd, die tot vrucht wordt gebaad in het verlangen naar Gods eer en het heil van uw schapen. In het begin schijnt deze vrucht bitter, wanneer men haar neemt met de mond van het heilig verlangen, maar wanneer de ziel heeft besloten tot aan de dood toe vol te houden om Christus, de Gekruisigde en uit liefde tot de deugd, dan wordt zij zoet. Zo heb ik vaak gezien, dat als men uit de sinaasappel (2) die bitter en sterk schijnt, het binnenste wegneemt en hem te weken legt, het water er het bittere uittrekt en hij zich vult met verkwikkende stoffen en zich van buiten met gouden kleur bedekt. En waar is het bittere gebleven, waardoor de mens hem in het begin met moeite in de mond stak? In het water en in het vuur. Zo gaat het, Heiligste Vader, met de ziel, die de liefde tot de deugd ontvangt: bij het binnengaan schijnt die liefde haar bitter omdat zij nog onvolmaakt is, maar hier moet zij het geneesmiddel van het Bloed van Christus, de Gekruisigde, aanwenden, dat een water van genade geeft, en wegneemt al het bittere van de eigen zinnelijkheid, een bitterheid, die bedroefd maakt, zoals ik zei. En daar het bloed niet zonder vuur is, omdat het gestort werd met een vuur van liefde, kan ik zeggen en het is de waarheid, dat het vuur en het water het bittere doet uittrekken, zodat datgene wordt weggenomen, wat daar eerst was, namelijk de eigenliefde; dan wordt de ziel vervuld en versterkt met kracht die samengaat met ware volharding en met een geduld, dat doorkneet is met de honing van diepe nederigheid, die besloten is in de kennis van zichzelf. Want in de tijd van de bitterheid leert de ziel zichzelf en de goedheid van de Schepper beter kennen. Vol en weer gesloten, ziet men dat deze vrucht van buiten als van goud is dat wat daarbinnen is omwikkeld houdt. Dat is 'het goud van de zuiverheid, dat naar buiten komt' met de glans van de brandende liefde en zich toont in de liefde tot de naaste, doordat men deze voortdurend verdraagt met oprechte zachtmoedigheid. Op deze wijze zullen wij slechts de zoete bitterheid proeven, die wij moeten verdragen door te treuren over de beledigingen die God worden aangedaan en over het verlies van de zielen.

Zo zullen wij, Heiligste Vader, op een lieflijke wijze vruchten voortbrengen zonder de verkeerde bitterheid, en als wij dat gedaan hebben, zal de bitterheid wegtrekken, die wij heden in onze harten en in onze geesten hebben, om het geval dat gebeurd is (3) en om wat er gedaan is door die boze en onrechtvaardige mensen, minnaars van zichzelf en die u en uw kinderen smart veroorzaken om de belediging, die zij aan God aandeden. Ik hoop van de goedheid van de zoete Schepper, dat de oorzaak van dit verdriet opgeheven zal worden, en dat er een licht zal komen, dat degenen verplettert, die er de aanleiding toe waren. En Uwe Heiligheid en wij zullen de vruchten van de deugd doen rijpen in de herinnering aan het Bloed van Christus, de Gekruisigde, met ware nederigheid, zoals ik zei, want wij weten, dat wij niet zijn en dat wij 'het zijn' en iedere genade buiten 'het zijn' van Hem hebben ontvangen. Zo zult u in uzelf de wil van God en de wens van mijn ziel vervullen. Versterk u, heilige Vader, met ware nederigheid zonder enige vrees, want u zult alles vermogen in Christus, de Gekruisigde, in Wie onze hoop is gesteld en in Wie zij zich voortdurend versterkt.

Meer zeg ik niet. Vergeef mij mijn grote vermetelheid. Ik vraag u nederig om uw zegen. Volhard in de heilige en zoete. genieting van God. Jezus zoet, Jezus de liefde.

(1) *Beeld van de boom die de ziel is.*

(2) Bij het manuscript van deze brief is een noot gevoegd, waarin gezegd wordt, dat Catharina met de brief aan de paus vijf gekonfijte sinaasappelen zond om zijn gemoed zachter te stemmen.

(3) Burlamacchie meent, dat zij hier zinspeelt op het plotseling in Rome binnenvallen van een bende Bretagners, huurlingen van de tegenpaus. Zij vermoordden 200 inwoners van Rome, en vertrokken na korte tijd, omdat hun bende niet groot genoeg was om de hele stad te bezetten. De inwoners van Rome namen wraak en vermoordden alle Fransen, die in de stad waren, waaronder verscheidene Bretonse geestelijken, die rustig en stil in Rome leefden en aanhangers waren van Urbanus VI.